

[Bente Juncker]

Efter snart et par år med diskussioner og debat om gymnasiet er vi nu endelig nået frem til et konkret forslag fra regeringen, som også centrum-demokraterne kan stå bag, og som vi kan tilslutte os.

Baggrunden for det resultat, vi har i dag, er utallige hørings svar, der giver det indtryk, at ministerens forslag er blevet negativt modtaget i gymnasiekredse. Til det vil jeg sige, at jeg har modtaget talrige beviser på den modsatte holdning fra såvel gymnasielærere og rektorer som elever. Disse mange henvendelser finder ministerens forslag positivt, efter at bekendtgørelsens indhold nu har fået en udformning, som gør, at man lever op til det, alle er enige om, nemlig at gymnasiets kvalitet og niveau skal sikres.

For centrum-demokraterne har det været væsentligt, at gymnasiet struktureres med to klart definerede linjer. Der skal være en klar forskel på de to linjer. Her er hensigtserklæringer ikke nok. Det skal fremgå af det faglige indhold, som det beskrives i bekendtgørelserne. Linjedelingen er ikke nogen strukturel tilfældighed, men skal ses i sammenhæng med en lang europæisk videnskabelig tradition, hvor vi på den ene side har de matematiske-naturvidenskabelige, på den anden side de sprogligt-humanistiske fag.

For centrum-demokraterne har det været afgørende, at fag som fysik får så dominerende en status, at undervisningen kan honorere nogle specielle krav om disciplinering, der er særegne for netop den matematiske linje. For at sikre dette må vi kræve, at der er bindinger, hvorved man opnår et tilstrækkelig højt niveau på den matematiske linje, således at vi får nogle studenter, der kan leve op til de krav, det stilles ved uddannelser f.eks. på DTH.

Ligesom fysik gør det på den matematiske linje, betyder latinundervisningen på den sproglige linje tilsvarende, nemlig at eleverne stilles over for nogle helt specielle krav om faglig disciplinering, som er til gavn for undervisning på højt niveau i den øvrige sprogundervisning og for fordybelsen i de humanistiske fag på højt niveau. Med latin som obligatorisk fag, som det nu ligger fast i bekendtgørelsen, sørges der for, at den sproglige og historiske forbindelse ikke kappes af, men bevares et par tusinde år tilbage. Det drejer sig om, at eleverne indføres i og

får forståelse for hele den europæiske kulturarv.

Der er nogle, der undrer sig over, at centrum-demokraterne har været så optaget af at få faget geografi tilstrækkelig stærkt placeret i den nye bekendtgørelse. Når vi har kæmpet så hårdt, er det ikke af kærlighed til den geografiundervisning, som kendes mange steder i gymnasieskolen i dag, men det er med en forventning om, at ministeren med geografi som obligatorisk fag på begge linjer i den nye gymnasieordning vil tage skridt til snarest at få nedsat et udvalg vedrørende faget for at få udarbejdet et nyt indhold med det formål at få faget lagt i langt fastere rammer end hidtil.

Den fysiske geografi er i dag nedprioriteret kraftigt til fordel for en masse emner af samfundsvidenskabelig art. Det er det, der skal rettes op på i en ny bekendtgørelse.

For nogle har det været en drøm at se fremtidens gymnasium som én stor enhedsskole. Man har prioriteret kvantitet over kvalitet. For CD er målet ikke, at flest muligt unge staves sammen i gymnasiet. Målet for CD er at få kvalitet bragt i højsædet, så gymnasieskolen kan leve op til det, vi mener er formålet med den gymnasiale undervisning overhovedet, nemlig at forberede studenten til de krav, der stilles for at kunne studere på universitetet og under andre højere uddannelser.

Centrum-demokraterne kan tilslutte sig lovforslaget, og vi glæder os til arbejdet i uddannelsesudvalget.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg vil også indlede med at præcisere, at folketingets beslutningsproces og arbejde ikke fremmes ved, at det, vi skal tage stilling til og træffe beslutning om, er ukendt for os i lang tid – i hvert tilfælde for oppositionen.

Selve lovforslaget siger jo ikke meget om, hvad det hele handler om, så hvis vi skal gå ind i nogle seriøse overvejelser og behandlinger, må vi kende forudsætningerne, og ligegyldigt om man gjorde det samme i 1971, så gør én dårlig gerning jo ikke den næste bedre.

Ministeren startede med at flyve højt, men efter vores mening er han faldet nu. Han annoncerede i sin tid med brask og bram sit supermarkedsgymnasium. Nu er ministeren,